

Sygn. akt VIII U 1484/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 r. w Gliwicach

sprawy S. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o ustalenie właściwego ustawodawstwa

na skutek odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 28 lipca 2015 r. **nr** (...) - (...)

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od odwołującej S. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn akt VIII U 1484/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 lipca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił S. S. ponownego ustalenia prawa do zastosowania od dnia 1 kwietnia 2009 roku ustawodawstwa brytyjskiego jako właściwego.

W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na przepis art. 83a ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w dniu 3 czerwca 2015 roku otrzymał wniosek S. S. w sprawie wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją (...) Oddział C. numer 17 (...) - (...) z dnia 26 czerwca 2014 roku dotyczącą ustalenia ustawodawstwa polskiego od 1 kwietnia 2009 roku. Ubezpieczona stwierdziła, że winno zostać w jej przypadku ustalone ustawodawstwo brytyjskie ponieważ świadczy pracę na terenie Wielkiej Brytanii. Powyższe wywodziła z przedstawienia umowy o pracę z brytyjską firmą oraz przedłożenia formularza P - 60 potwierdzającego opłacenie składek na ubezpieczenie społeczne. Ze względu na fakt, iż S. S. do wniosku nie dołączyła nowych dowodów w przedmiotowej sprawie oddział wezwał zainteresowaną pismem z dnia 18 czerwca 2015 roku do dostarczenia

zaświadczenia stwierdzającego podleganie obowiązkowi ubezpieczenia na terytorium Wielkiej Brytanii wystawionego przez właściwą instytucję zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego lub poświadczonego przez stronę brytyjską formularza E 101. W odpowiedzi ubezpieczona nie przedstawiła żadnych dowodów istniejących przed wydaniem decyzji, które miały wpływ na to prawo.

W odwołaniu od powyższej decyzji S. S. wniosła o jej zmianę w ten sposób, że organ rentowy wyda decyzję o jej podleganiu ustawodawstwu brytyjskiemu jako właściwemu w ciągu 2 tygodni od uprawomocnienia się wyroku.

W ocenie odwołującej zaskarżona decyzja dotknięta jest nieważnością. ZUS powołuje się na przepis art. 12 a ust. 7 lit a rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72, które zostało uchylone. Odwołanie się na archaiczne przepisy przez organ rentowy nie może być sanowane w żaden sposób, co odwołanie czyni koniecznym i zasadnym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania i zasądzenie od odwołującej na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych oraz podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z 24 czerwca 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że S. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, chorobowemu od 1 kwietnia 2009 roku. S. S. złożyła odwołanie od powyższej decyzji. Sprawa z odwołania ubezpieczonej toczyła się przed Sądem Okręgowym w Gliwicach pod sygnaturą akt VIII U 1727/11. Po rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z 10 stycznia 2012 roku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż uznał, że S. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu od 1 kwietnia 2009 roku do nadal. Na skutek apelacji organu rentowego Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z 29 stycznia 2013 roku, sygn. akt III AUa 685/12 oddalił apelację. Po rozpoznaniu skargi kasacyjnej złożonej przez organ rentowy Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 9 stycznia 2014 roku, sygn. akt I UK 275/13 uchylił zaskarżony wyrok oraz poprzedzające go: wyrok Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach z dnia 10 stycznia 2012 rok sygn. akt VIII U 1727/11 oraz decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. z dnia 24 czerwca 2011 roku i przekazał sprawę organowi rentowemu do ponownego rozpoznania. Następnie organ rentowy wydał decyzję z 26 czerwca 2014 roku, którą stwierdził, że w okresie od dnia 1 kwietnia 2009 roku dla S. S. właściwym jest ustawodawstwo polskie. Od decyzji tej ubezpieczona nie złożyła odwołania. Następnie organ rentowy decyzją z 24 listopada 2014 roku stwierdził, że S. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnym, rentowym, wypadkowemu jako osoba prowadząca działalność gospodarczą od dnia 1 kwietnia 2009 roku oraz określił miesięczne podstawy wymiaru składek na powyższe ubezpieczenia w okresie od kwietnia 2009 roku do października 2009 roku. S. S. złożyła odwołanie od tej decyzji do Sądu Okręgowego w Gliwicach, a sprawa toczy się pod sygn. akt VIII U 138/15. W sprawie tej ubezpieczona podnosi, że decyzja z 26 czerwca 2014 roku nie jest prawomocna ponieważ nie została doręczona na prawidłowy adres i w związku z tym nie upłynął termin do złożenia odwołania. Ubezpieczona stoi na stanowisku, że w spornym okresie podlegała ustawodawstwu brytyjskiemu jako właściwemu. Ponieważ S. S. złożyła wniosek o ponowne ustalenie ustawodawstwa brytyjskiego jako właściwego postanowieniem z dnia 15 września 2015 roku postępowanie w sprawie VIII U 138/15 zostało zawieszona na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 k. p. c. czyli do czasu zakończenia sprawy o ponowne ustalenie ustawodawstwa właściwego.

Ubezpieczona stoi na stanowisku, że decyzja z 26 czerwca 2014 roku nie została jej doręczona, albowiem doręczenia dokonywano na niewłaściwy adres. Twierdzenie to nie zasługuje na uwzględnienie. Organ rentowy pierwszą decyzję wydaną w sprawie ustalenie ustawodawstwa właściwego doręczył na adres ul. (...), R.. Taki adres jako właściwy dla doręczeń figurował w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej. W toku postępowania w sprawie VIII U 1727/11 taki adres korespondencyjny wskazywała również ubezpieczona. Po rozprawie w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach pismem z 21 stycznia 2013 roku ubezpieczona wniosła o udostępnienie i wysłanie na adres ul. (...), R. kopii nagrania z rozprawy, która odbyła się 15 stycznia 2013 roku. Ten sam adres

pojawił się we wniosku ubezpieczonej z 31 stycznia 2013 roku o doręczenie odpisu wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem. Powyższe dwa pisma nie zostały doręczone organowi rentowemu. W Centralnej Ewidencji (...) o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej z 12 maja 2013 roku jako adres dla doręczeń dalej figurował adres: ul. (...), R.. Ponownie rozpoznając sprawę organ rentowy wysyłał korespondencję dla ubezpieczonej na adres ul. (...), R.. Przesyłka wróciła z adnotacją „nie podjęto w terminie”. Pismo organu rentowego z 4 czerwca 2014 roku informujące, że organ rentowy działając zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego zamierza wydać decyzję dotyczącą ustalenia ustawodawstwa właściwego po okresie od 1 kwietnia 2009 roku wysłano także na znany dotychczas adres korespondencyjny ubezpieczonej. Ze zwrotnego potwierdzenia odbioru - karta nienumerowana akt ZUS, wynika, że S. S. odebrała ją osobiście 12 czerwca 2014 roku. Ubezpieczona nie odpowiedziała na to pismo. W związku z powyższym organ rentowy wydał decyzję z 26 czerwca 2014 roku. Także ta decyzja zastała doręczona ubezpieczonej na adres: K. L. 14, R.. Z potwierdzenia odbioru wynika, że korespondencja nie została odebrana w terminie w pomimo dwukrotnego awiza. Kolejna decyzja z 24 listopada 2014 została doręczona także na adres: K. L. 14, R.. Ubezpieczona odebrała ją osobiście 9 grudnia 2014 roku. Następnie pismem, które organ rentowy otrzymał 30 grudnia 2014 roku S. S. wniosła o prawidłowe doręczenie decyzji z 26 czerwca 2014 roku, podała że adres dla doręczeń to ulica (...), R. i było podawany wiele razy jako adres do korespondencji do zakładu. Powyższy adres jako miejsce zamieszkania płatnika figuruje w deklaracji (...) wypełnionej 2 stycznia 2012 roku.

Do wniosku o ponowne ustalenie prawa ubezpieczona załączyła kopię aktualnego wyciągu ze strony (...) (brytyjski odpowiednik KRS) dotyczący (...) Ltd. i (...) Ltd. oraz pismo (...) z 21 czerwca 2011 roku (karta 2-13 akt ZUS). Kopię pisma (...) z 21 czerwca 2011 roku ubezpieczona przedłożyła w sprawie VIII U 1727/11 (karta 24). Tłumaczenie tego pisma zostało także przedłożone w sprawie VIII U 1727/11 (karta 25-26). O zakończeniu działalności przez (...) Ltd. i (...) Ltd. organ rentowy także miał wiadomości – wynika to z uwierzytelnionego tłumaczenia z języka angielskiego dokumentu sporządzonego przez (...) w dniu 1 maja 2014 roku (karty nienumerowane akt ZUS). O nadaniu ubezpieczonej numeru ubezpieczenia społecznego – (...) B organ rentowy także miał wiadomości - co wynika z dokumentów przedłożonych w sprawie VIII U 1727/11 (karta 15-19). ZUS nie prowadził postępowania wyjaśniającego z brytyjską instytucją ubezpieczeniową w sprawie nadania S. S. numeru ubezpieczenia społecznego NIN (...) B i wydania dokumentu potwierdzającego objęcie tym ubezpieczeniem. Nie było także prowadzone postępowanie, w którym ZUS kwestionował ważność tego dokumentu i wnosiłby o jego wycofanie (karta 23-25 a.s.).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie akt VIII U 1727/11, VIII U 138/15, akt organu rentowego. Na wszystkich powyższych dowodach sąd oparł się w całości.

Ubezpieczona złożyła wnioski dowodowe – karta 9 a.s. Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań P. P. na okoliczność ustalenia, że pomiędzy ZUS i (...) prowadzone były rozmowy, w których uzgodniono działania wymierzone przeciw polskim przedsiębiorcom pracującym w Wielkiej Brytanii jedynie w celu ochrony finansów ZUS oraz z zeznań A. S. na okoliczność, że nie jest możliwe dostarczenie druku A1 lub E 101 w przypadku osoby, która wykonuje pracę najemną tylko na terenie jednego państwa członkowskiego ponieważ dowody te nie mają istotnego znaczenia w sprawie o ponowne ustalenie ustawodawstwa właściwego.

Sąd zważył co następuje: odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

ZUS wydał decyzję w dniu 26 czerwca 2014 roku o podleganiu przez S. S. ustawodawstwu polskiemu od 1 kwietnia 2009 roku. Następnie odwołująca złożyła wniosek o ponowne ustalenie ustawodawstwa właściwego od 1 kwietnia 2009 roku.

Zgodnie z art. 83 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych

1. Prawo lub zobowiązanie stwierdzone decyzją ostateczną Zakładu ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie.

2. Decyzje ostateczne Zakładu, od których nie zostało wniesione odwołanie do właściwego sądu, mogą być z urzędu przez Zakład uchylone, zmienione lub unieważnione, na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. W sprawach rozstrzygniętych orzeczeniem właściwego sądu Zakład, na podstawie dowodów lub okoliczności, o których mowa w ust. 1:

1) wydaje we własnym zakresie decyzję przyznającą prawo lub określającą zobowiązanie, jeśli jest to korzystne dla zainteresowanego;

2) występuje do właściwego sądu z wnioskiem o wznowienie postępowania przed tym organem, gdy z przedłożonych dowodów lub ujawnionych okoliczności wynika, że prawo nie istnieje lub zobowiązanie jest wyższe niż określone w decyzji.

Przede wszystkim należy wskazać, że decyzja ZUS z 26 czerwca 2014 roku jest prawomocna i ostateczna ponieważ została ona prawidłowo doręczona. Zgodnie z przepisem art. 42 § 1 k.p.a. osobom fizycznym doręcza się pisma w miejscu zamieszkania lub w miejscu pracy. Pierwsza decyzja dotycząca S. S. została wydana przez ZUS z urzędu. Doręczono ją na adres wskazany jako adres dla doręczeń w Centralnej Ewidencji (...) o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej tj. ul. (...), R.. Ubezpieczona podejmowała korespondencję. Prawdą jest, że wskazała adres: ul. (...), R. jako adres dla doręczeń jednak uczyniła to w pismach kierowanych do Sądu Apelacyjnego w Katowicach w postępowaniu apelacyjnym. Pisma te nie były doręczone organowi rentowemu ponieważ zawierały jedynie wnioski o doręczenie nagrania z rozprawy oraz o sporządzenie uzasadnienia wyroku na piśmie i jego doręczenie. Ponownie rozpoznając sprawę organ rentowy wysłał korespondencję dla ubezpieczonej na adres: ul. (...), R.. Przesyłka wróciła z adnotacją „nie podjęto w terminie”. Pismo organu rentowego z 4 czerwca 2014 roku informujące, że organ rentowy działając zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego zamierza wydać decyzję dotyczącą ustalenia ustawodawstwa właściwego po okresie od 1 kwietnia 2009 roku wysłano także na znany dotychczas adres korespondencyjny. Ze zwrotnego potwierdzenia odbioru - karta nienumerowana akt ZUS wynika, że S. S. odebrała ją osobiście 12 czerwca 2014 roku. Ubezpieczona nie odpowiedziała na to pismo. W związku z powyższym organ rentowy wydał decyzję z 26 czerwca 2014 roku. Także ta decyzja zastała doręczona ubezpieczonej na adres: ul. (...), R.. Z potwierdzenia odbioru wynika, że korespondencja nie została podjęta w terminie pomimo dwukrotnego awiza. Organ rentowy doręczył ubezpieczonej decyzję z 26 czerwca 2014 roku prawidłowo na adres figurujący w Centralnej Ewidencji (...) o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej i czynił to zgodnie z przepisem art. 41 § 1 i 2 k.p.a. czyli na wskazany adres dla doręczeń i z uwagi na brak poinformowania ZUS o nowym adresie dla doręczeń było to doręczenie skuteczne. Organ rentowy otrzymał od doręczyciela informację, że przesyłki nie podjęto w terminie pomimo dwukrotnego awiza. Zgodnie z przepisem art. 44 § 4 k.p.a. organ rentowy uznał decyzję za doręczoną z dniem 15 lipca 2015 roku. Ponieważ ubezpieczona nie złożyła od niej odwołania uprawomocniła się w dniu 16 sierpnia 2014 roku.

W decyzji z 28 lipca 2015 roku ZUS podał, że nie znalazł podstaw do uchylecia lub zmiany decyzji z 26 czerwca 2014 roku gdyż nie przedstawiono nowych dowodów istniejących przed wydaniem decyzji, które miałyby wpływ na merytoryczne rozpoznanie sprawy. ZUS powołał się na art. 83a ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015r., poz 121 ze zm.)

W części ustalającej wskazano, że do wniosku o ponowne ustalenie prawa ubezpieczona załączyła kopię aktualnego wyciągu ze strony (...) (brytyjski odpowiednik KRS) dotyczący (...) Ltd. oraz pismo (...) z 21 czerwca 2011 roku (karta 2-13 akt zus). Kopię pisma (...) z 21 czerwca 2011 roku ubezpieczona przedłożyła w sprawie VIII U 1727/11 (karta 24). Tłumaczenie tego pisma zostało także przedłożone w sprawie VIII U 1727/11 (karta 25-26). O zakończeniu działalności przez (...) Ltd organ rentowy także miał wiadomości – wynika to z uwierzytelnionego tłumaczenia z języka angielskiego dokumentu sporządzonego przez (...) w dniu 1 maja 2014 roku - karty nienumerowane akt ZUS. O nadaniu ubezpieczonej numeru ubezpieczenia społecznego – (...) B organ rentowy także miał wiadomości - co wynika z dokumentów przedłożonych w sprawie VIII U 1727/11 (karta 15-19). ZUS nie prowadził postępowania wyjaśniającego

z brytyjską instytucją ubezpieczeniową w sprawie nadania S. S. numeru ubezpieczenia społecznego NIN (...) B i wydania dokumentu potwierdzającego objęcie tym ubezpieczeniem. Nie było także prowadzone postępowanie, w którym ZUS kwestionował ważność tego dokumentu i wnosiłby o jego wycofanie (karta 23-25 a.s.). O okolicznościach tych ZUS także wiedział przed wydaniem decyzji z 26 czerwca 2014 roku. W związku z powyższym sąd uznał, że odwołująca nie powołała się na żadne okoliczności i dowody, istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na ustalenie ustawodawstwa właściwego dla S. S..

W tej sytuacji ZUS prawidłowo odmówił ponownego ustalenia ustawodawstwa właściwego na podstawie art. 83 a ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Mając powyższe na uwadze odwołanie oddalono na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

(-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek